

ศาสตราเอกของโลก

(๑)

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้เลิศเมื่ออุบัติขึ้นในโลก
ย่อมอุบัติขึ้นเพื่อประโยชน์แก่มหาชนเป็นอันมาก เพื่อความ
อนุเคราะห์แก่ชาวโลก เพื่อประโยชน์สุขแก่เทวดาและมนุษย์
ทั้งหลาย บุคคลผู้เลิศคือใคร คือ พระตถาคตสัมมาสัมพุทธเจ้า
ผู้เป็นพระอรหันต์ตรัสรู้เองโดยชอบ

ศาสตราจารย์เอกของโลก (๑)

๑๒

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้บริสุทธิ์ หลุดพ้นแล้วจากกิเลสอาสวะ กิจที่จะทำยิ่งกว่านี้ของพระองค์ ไม่มีอีกแล้ว พวกเราควรดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระพุทธองค์ โดยมุ่งทำความบริสุทธิ์ กาย วาจา ใจ เป็นอันดับแรก ส่วนเรื่องอื่นให้เป็นเรื่องรองลงมา เรามีสิ่งที่ต้องทำให้รู้แจ้งว่า เราเกิดมาจากไหน มาทำไม อะไรคือเป้าหมายของชีวิต เพราะฉะนั้น เราควรต้องหมั่นฝึกฝนอบรมจิตใจให้หยุดนิ่ง จนกระทั่งเข้าถึง ผู้รู้แจ้งภายใน คือพระธรรมกาย

มีวาระพระบาลีกล่าวไว้ใน อังคุตตรนิกาย เอกนิบาต ว่า

“เอกปุคฺคโล ภิกฺขเว โลเก อุปปชฺชมาโน อุปปชฺชติ
พหุชนหิตาย พหุชนสุขาย โลกานุกมฺปาย อตฺถาย
หิตาย สุขาย เทวมนุสฺसानํ กตโม เอกปุคฺคโล
ตถาคโตะ อรหํ สมฺมาสมฺพุทฺโธ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้เลิศเมื่ออุบัติขึ้นในโลก ย่อมอุบัติขึ้นเพื่อประโยชน์แก่มหาชนเป็นอันมาก เพื่อความอนุเคราะห์แก่ชาวโลก เพื่อประโยชน์สุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย บุคคลผู้เลิศคือใคร คือ พระตถาคตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระอรหันต์ตรัสรู้เองโดยชอบ”

ช่วงนี้ใกล้ถึงวาระสำคัญอันเป็นมหามงคลสำหรับเหล่า

ศาสดาเอกของโลก (๑)

๑๓

พุทธศาสนิกชนอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือ วันวิสาขบูชา ซึ่งเป็นวันคล้ายวันประสูติ ตรัสรู้และปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นบรมศาสดาของพวกเรา ถือเป็นเรื่องมหัศจรรย์ทีเดียวที่ พระพุทธองค์มีวันประสูติ วันตรัสรู้และวันปรินิพพานมาพ้องตรงกัน คือตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ฉะนั้นวันวิสาขบูชาจึงเป็นวันที่เราควรมาไตร่ตรอง นึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธองค์

ในฐานะที่เราเป็นชาวพุทธ จำเป็นจะต้องรู้จักประวัติของพระพุทธองค์ท่านให้แจ่มแจ้ง และซาบซึ้งในพระคุณของพระพุทธองค์ เราจะได้เกิดปีติและภาคภูมิใจว่า ตัวเราได้มาอยู่ในร่มเงาบารมีธรรม และยังได้อาศัยหลักธรรมคำสอนของพระพุทธองค์มาประพฤติปฏิบัติจนกระทั่งเข้าถึงความสุขที่แท้จริง ทำให้ชีวิตมีแต่ความสำเร็จและสมหวังในทุกสิ่ง

ดังนั้น ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เราควรมาระลึกนึกถึงพระพุทธเจ้าให้เป็นพุทธานุสติ ระลึกนึกถึงพระพุทธองค์ในขณะทีใจหยุดนิ่ง เราจะได้รู้สึกซาบซึ้งในพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ยิ่งขึ้นไปอีก ด้วยการทำตัวของเราประหนึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของสรรพสิ่งทั้งมวล ให้ทำใจนิ่งๆ ไว้ตลอดเวลา

ประวัติของพระพุทธองค์เป็นประวัติที่ยิ่งใหญ่ และการ

ศาสดาเอกของโลก (๑)

๑๔

บังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์นั้น บังเกิดได้ยากยิ่ง บางยุคบางสมัยก็ไม่มีพระพุทธรเจ้ามาอุบัติเลย โลกกว้างเว้นจากพระลัทธิธรรม หมู่สัตว์ตกอยู่ในความมืดมิด คือ อวิชชาที่หาทางออกไม่พบ การอุบัติขึ้นของพระองค์นั้น เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับมวลมนุษยชาติ ประวัติของท่านชัดเจนแจ่มแจ้ง มีที่มาที่ไปตั้งแต่เริ่มสร้างบารมีนับภพนับชาติไม่ถ้วน สร้างความดีมาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยที่ท่านแบกมารดาอยู่บนบ่าขณะว่ายน้ำอยู่กลางทะเล เนื่องจากเรือสำเภาแตกเพราะพายุในครั้งนั้น

*ขณะกำลังแบกมารดาอยู่กลางทะเล ท่านก็เกิดมหากุณาขึ้นในใจทันที เกิดความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ คือ ปรารถนาที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้หลุดพ้นจากทุกข์ในสังสารวัฏ เพราะท่านมองเห็นว่า トラบใดที่ยังเวียนว่ายตายเกิดอยู่ ก็ต้องตรอมตรมในทะเลทุกข์เช่นนี้ ขนาดแบกมารดาอยู่บนบ่า ยังมีกรุณาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายถึงเพียงนี้ ทั้งที่ตนเองยังอยู่ท่ามกลางทะเลที่มองไม่เห็นฝั่ง แต่ยังสามารถได้ตั้งความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ขึ้นกลางทะเล และท่านก็ตระหนักดีว่า ความปรารถนานั้นไม่ใช่ได้มาโดยง่าย แต่จะต้อง

ศาสดาเอกของโลก (๑)

๑๕

ได้มาด้วยความยากลำบากนักภพนักชาติไม่ถ้วนทีเดียว

เมื่อคิดดังนั้น ท่านเริ่มสั่งสมบุญบารมี เพื่อให้ได้บรรลु วัตถุประสงค์ที่ตนตั้งไว้ แม้ความปรารถนานั้นจะต้องพบ อุปสรรคมากมายเพียงใด ท่านก็ไม่ย่อท้อ ขนาดที่ว่าอวภาคโสงๆ เต็มไปด้วยกองไฟลูกโซน แล้วให้ท่านก้าวเดินไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง โดยฝั่งโน้นจะเป็นฝั่งที่ทำให้ท่านบรรลุเป้าหมาย ท่านก็จะไป จะ ฝ่าเปลวเพลิงไปโดยไม่กลัว ไม่หวาดหวั่นต่อความยากลำบาก แล้วท่านทำเช่นนั้นได้จริงๆ ด้วย

บางคนตั้งความปรารถนาสูงส่งไว้แต่ครั้นประสบอุปสรรค ก็เลิกละความตั้งใจ บางคนพบอุปสรรคปานกลางก็เลิกความตั้งใจ แต่พระพุทธเจ้าต้องประสบปัญหาอุปสรรคมากมาย ขนาดต้อง แลกด้วยเลือดเนื้อและชีวิต พระองค์ก็ไม่หวั่นไหว บางท่านจาก ที่ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า แต่เมื่อพบอุปสรรคและเห็นว่า เส้นทาง การเป็นพระพุทธเจ้าช่างยาวนานเหลือเกิน ก็เปลี่ยนความ ปรารถนาเป็นเพียงพระอัครสาวก หรือเป็นพระอรหันต์ธรรมดา แต่พระองค์กลับมีโมโหนิธานอย่างแรงกล้า ตั้งแต่ว่ายน้ำดำผุด ดำว่ายอยู่ในมหาสมุทรโดยไม่ได้คำนึงถึงอุปสรรคใดๆ คิดถึงแต่ เป้าหมาย และมุ่งจะทำความปรารถนานั้นให้สำเร็จให้ได้

ท่านได้สร้างบารมีเช่นนั้นมายาวนานนักภพนักชาติไม่ถ้วน

ศาสนาเอกของโลก (๑)

๑๖

จนกระทั่งเกิดอุปมาว่า ท่านได้สละเลือดเนื้อและชีวิต เฉพาะที่เป็นเลือดก็มากกว่าน้ำในท้องทะเลมหาสมุทร สละเนื้อเป็นทานมากกว่าแผ่นดินบนพื้นชมพูทวีป ที่ควักลูกนัยน์ตาก็มากกว่าดวงดาวบนท้องฟ้า และที่ตัดศีรษะบูชาธรรม มากยิ่งกว่าผลมะพร้าวในชมพูทวีป

นั่นคือข้อความที่อุปมาไว้ ท่านทำเช่นนั้นนับภพนับชาติกันไม่ถ้วน หลายท่านได้อ่านพุทธประวัติหรือประวัติการสร้างบารมีของพระพุทธองค์กันมาบ้างแล้ว ไม่ว่าจะเป็นลักษณะที่เป็นชาดกในคัมภีร์ต่างๆ หรือในหนังสือพระเจ้าสิบชาติบ้าง ห้าร้อยชาติบ้าง นั่นเป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของประวัติอันยาวนานของพระพุทธองค์เท่านั้น แท้ที่จริงแล้ว พระพุทธองค์ทรงสร้างบารมีมานานถึง ๒๐ อสงไขย แสนมหากัป โดย ๘ อสงไขยแรก เพียงคิดอยากเป็นพระพุทธเจ้าเท่านั้น ยังไม่กล้าบอกใคร เมื่อความคิดดี ติดแน่นอยู่ที่ศูนย์กลางกายมากเข้า ก็เปล่งวาจาบอกคนรอบข้าง เมื่อพบพระพุทธเจ้าพระองค์ใด ท่านจะเข้าไปกราบนมัสการ ทำบุญกุศลกับพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น แล้วกราบทูลถึงความปรารถนาดีของตนเองที่อยากจะเป็นพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคตบ้าง พระพุทธเจ้าก็จะชื่นชมอนุโมทนา ทรงอวยพรให้ท่านสมหวังตั้งใจปรารถนาเรื่อยมา

ท่านได้พบพระพุทธเจ้ามากมายหลายพระองค์ แต่ยัง

ศาสดาเอกของโลก (๑)

๑๖

ไม่ได้รับคำยืนยันหรือคำพยากรณ์ใดๆ อย่างไรก็ตามท่านก็สร้างบารมีอย่างไม่ย่อท้อ ครั้นครบ ๑๖ อสงไขย ในสมัยที่ท่านเป็นสุเมธดาบส ท่านยังได้นอนทอดร่างเป็นสะพาน เพื่อให้พระที่ปึงกรพุทเธเจ้า เดินข้ามโคลนตมไป ท่านจึงได้รับคำพยากรณ์จากพระที่ปึงกรพุทเธเจ้าพระองค์แรกว่า อีก ๔ อสงไขยแสนมหากัป สุเมธดาบสจะได้เป็นพระพุทเธเจ้าพระนามว่า สมณโคดม ญาณทัสสนะของพระพุทเธเจ้านี้ทรงแจ่มแจ้งทีเดียว

ท่านเห็นยิ่งกว่ามองเห็นด้วยตาเนื้อ บอกได้ทันทีว่าจะ เป็นเจ้าชายพระนามว่า สิทธัตถะ มีพระราชบิดาชื่อสุทโธทนะ พระมารดาชื่อสิริมหามายา เกิดที่ไหน อย่างไร ทรงเห็นแจ้ง ทะลุปรุโปร่งหมด เพราะพระพุทเธองค์เห็นด้วยธรรมจักขุ เห็นด้วยตาธรรมกายที่แจ่มใสชัดเจน เห็นทั้งอดีต ปัจจุบันและอนาคต พุทธพยากรณ์จึงไม่ผิดเพี้ยนแม้แต่นิดเดียว

เมื่อได้รับพุทธพยากรณ์แล้ว ตั้งแต่นั้นมา ท่านจึงได้ชื่อว่า เป็นนิยตโพธิสัตว์ ผู้พร้อมจะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทเธเจ้า อย่างแน่นอน แม้จะได้รับคำพยากรณ์แล้ว แต่ท่านมิได้หลงระเหิรยินดีเพียงแค่นั้น มีแต่จะทำความดีให้ทัฬหียิ่งขึ้นไปอีก ฉะนั้น การบังเกิดขึ้นแต่ละภพแต่ละชาติของท่าน จึงเป็นไปเพื่อสันติสุขอันไพบูรณ์ของมวลมนุษยชาติเท่านั้น ถ้าบังเกิดเป็นมนุษย์ก็เป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญ เป็นพระราชอาพาพะเจ้าจักรพรรดิก็ปกครอง

ศาสตราจารย์เอกของโลก (๑)

๑๘

แผ่นดินโดยธรรม มนุษย์ยุคสมัยนั้นจะรักษาศิล ๕ ตามท่านไปด้วย
ข้าวปลาอาหารบังเกิดขึ้นด้วยอำนาจของพระเจ้าจักรพรรดิ
และด้วยบุญที่มหาชนได้ตั้งใจรักษาศิล บ้านเมืองจึงสงบร่มเย็น
เป็นสุข ไม่ต้องทำมาหากินให้ลำบาก โลกแห่งสันติภาพได้เกิดขึ้น
ในยุคของพระองค์นี้แหละ

ทุกภพทุกชาติ ท่านมุ่งแสวงหาทางพ้นทุกข์อย่างเดียว
แม้เป็นลูกเศรษฐี ก็ไม่ได้ยินดีในสมบัติ ท่านเป็นผู้ที่สอนตนเองได้
เมื่อออกบวชก็ตั้งใจทำภาวนาแนะนำมหาชนให้ไปสู่สุคติโลก
สวรรค์กันมากมาย ใจท่านคิดอย่างเดียวว่า ทำอย่างไรจึงจะ
หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ และช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้หลุดพ้น
จากทุกข์ในสังสารวัฏได้ พระองค์สร้างบารมีมาทุกรูปแบบ ทรง
เป็นแบบอย่างของยอดนักสร้างบารมีที่พวกเราควรศึกษา ควร
รำลึกนึกถึงบ่อยๆ แล้วดำเนินตามปฏิบัติของพระพุทธองค์ จะ
ทำให้เรามีกำลังใจในการสร้างบารมียิ่งๆ ขึ้นไป ฉะนั้นให้เรา
หมั่นนั่งสมาธิ เจริญพุทธานุสติมีพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ ใจของ
เราจะได้ใสบริสุทธิ์ และเข้าถึงธรรมตามพระพุทธองค์ไปด้วย

